

UNGDÓMSSÍÐAN

Ritstjóri: MICHEL NIELSEN, Klakksvík

Tíðindi úr poppheiminum

»TEIR KUNNU IKKI HALDA ÁFRAM Á HENDA HÁTT«

vöru orðini, tann gítari ameríkanski komponisturinn, Henry Mancini, maðurinn, sum hefur fingið 24 Oscar-virðislonir, segði, tá onkur spurdi, hvussu honum dæmdi The Beatles, nú hann var í London fyrri kortum, »Men misskilji meg ikki,« helt hann fram, »Mær dæmar teir væl sjálvar, og so leingi, teir ikki herma eftir mær viðvíkjandi musikkini, fari eg ikki at herma eftir teimum við hárlinum, Ópió, og ærliga, sum sagt verður, Eg kenni neyvan nakran heima í Ameríka, sum ikki dæmar teir, sjálvt tey vaksnu eru heilt svok eftir at sleppa at hoyra teir, men teir kunnu also ikki halda áfram á henda hátt, Teir vörðu jú so at siga skotnir til tað, teir eru í dag, Alt hefur gingið við rúkandi ferð, og tað kann ongín, ei heldur The Beatles, halda áfram við,« Já, so sigur ein stórir musikkmaður, og

helst man hann hava rætt, Mángir eru fyrr skjótt komnir upp á »stopp íne, og allir eru komnir líka skjótt niður aftur.

BUDDY HOLLY: FIMM ÁR FARIN — MINNIÐ LIVIR ENN!

Í ár eru fimm ár farin, síðan tann gítari ameríkanski poppsangarin Buddy Holly doyði, tá flúgvárin, hann var við tað niður yviri í Iowa í USA. Tá, minnið livir enn, meira enn so, Framvegis koma plátur regluliga fram við honum, Hetta kemur av tí, at meðan hann livdi, óvaði hann seg í at syngja, við tað at hann säng ymiskar sangir upp á band, og hetta gjordi hann so nógv av, at teir sum stila fyrri, at pláturarn verða innspældar, halda, at um væl verður ansað eftir, kann hetta rokka fram til 1973, Tað er heilt logið, at plátur, sungnar av ein-

um manni, sum fyrri langari tíð síðan er deyður, kunna verða nakað serliga nógv seldar, men so er, Ein pláta, sum »Brown Eyed Hand some Mane« varð fyrri einum ári síðan nr. 2 í Bretlandi, og aðrar plátur eru einig komnar rættuliga langt upp á »hitlistunum.«

GRAND PRIX VINNARIN VÆL MÓTTIKIN Í BRETLANDI

Tað sýnist, sum Grand Prix vinnarin, »Non Ho L'etae,« er rættuliga væl móttikin, íð hvussu er í Bretlandi, Longu 4 dagar aftaná Giliola Cinquetti vann í Keypmannahavn, varð sängárin týddur til enskt og innspældur hjá Decca í Bretlandi, »This Is My Prayer,« sum hon eitur á enskum, verður sungin av fleiri sangarum, T.D. Vera Lynn, Dana Valery og Roger Williams.

SVAR TIL 10 SPURNINGAR !!!!!

1. Kunoyggin, b) Sandoyggin, c) Nólsoyggin
2. — eitt í Keypmannahavn og eitt í Arhus.
3. a) D) Stefano, sum spælir í fót bóltfelagnum Real Madrid er sagdur at vera heimsins besti fót bóltsspælari, b) Amerí kanskur poppsangari, c) Forsetisráðharr í Hollandi.
4. Oyðarin er størri.
5. Cape Sable, (Sápulkappin.)
6. Umleið ár 1350.
7. Aconcagua — 7035 m høgt.
8. Bretland.
9. Pluto.
10. Hann er 70 ár.

Skemt

Ein maður í Týsklandi í Hitler-tíðini átti ein pappageyk, sum hann hevði lært at siga: »Niður við Hitler,« Hetta hoyrði Gestapo,

og maðurin frættir at teir fóru at koma at fregnast, um hetta var sact, Tann neyðars maðurin var nú í dýrastu neyð, men skjótt fann hann ráðini, íð dugdu, Hann fór yvir til prestin í bygdini, sum eisini hevði ein pappageyk og spurdi um ikki teir kundu býta pappageykar, Hetta var alt í lagi, so tá Gestapo kom, hevði maðurin fingið pappageykin hjá prestinum, Gestapomennin gjordust alt fyrri eitt naskir og spurdu, um hetta, teir høvdu hoyrt, var sact, Nei, tað visti maðurin onki um, »So, tað skulu við skjótt fáa at siggia,« segdu teir, fóru yvir til pappageykin og fóru at yla, »Niður við Hitler« fyrri at fáa hann at svára aftur, Men pappageykurin gløddi bert at teimum eina lotu, vendi so eyguni móti himlinum og segði: »Algóði faðir! Hoyr þon teirra,«

Haldið Sosialin

3. teknikappingin

Vinnarin av teknikappingini varð aftur hesaferð ein havnardrongur, nevnliga Dánjal J. Lisberg, Tórshavn, sum hevur fingið virðislonina, 15 krónur, við postinum, Men tað eru væl framvegis onnur born, sum hava hug at royna seg, so vit halda áfram, og hesa ferð kunnu tit senda til 31. maí, Tit skulu bert gera eina tekning við TUSCH

á einum góðum pappiri til stóddar sum eitt jólakort, og senda tað saman við navn og adressu til: UNGDÓMSSÍÐAN — POSTBOX 95 — KLAKKSVÍK, Tað er hent, at tekningar eru sendar til Havnar, men tað er also POSTBOX 95 — KLAKKSVÍK, og innsendingarfreistin er, sum sagt, 31. maí,

SØKKIÐ BISMARCK!

eftir C. S. FORESTER

(Framhald)

Enn harðari orð vörðu nýtt í London, tá ið ein yvirmaður kom við einari fragefðing til admiralin, »Sýnið er NUL, sir, Onki hop um at siggia nakad í Grimsstadsfjórðinum,« »Humm,« segði admiralurin, »Hann varð sæddur klokkan 1 aftan á dagurda í gjár, Nú er hon 12 við dogurdaði ... « Hann hugdi at kalendaraum og á urinum, »... og sostatt eru 23 timar farnir, Hvussu langt kann hann vera komin?« Yvirmaðurin gjordi ein boga við passaranum við tentum í Grimsstadsfjórðinum, »Soleiðis, sir, Við 25 mill umleið 575 fjórðingar, Hann kann vera, hvar tað skal vera innán fyrri eirkulnin her,« — »Ella liggur hann í Grimsstadsfjórðinum og flennir dúgliga at okkum, Latjó strondverj una royna seg aftura,« Já, sir, Teir hava eina stað í Hæson,« Yvirmaðurin peikad at flúgvuplassinum nærhendis Scapa Flow, »og nakrir av pilotunum duga ógvuliga væl at fláast við hetta arbeiði, Teir eru heilt villir eftir at sleppa at royna seg,« »Lat teir royna, Fá tað í lagi alt fyrri eitt,«

Um trý-tíðina fór ein Maryland-bumbumaskina á flog frá marinu-

staðini í Hæson, Hetta kom at verða ein vandaðull flogferð, Skýgg í hingu lágt yvir vatnið, men fyrri at rokna vindmegina, og hvat hetta hevði at týða fyrri flogfarið, út, noyddis piloturin to at fara heilt niður yvir sjógvinn, Óskikurt streyk hann niður yvir aldurarn og skund aði sær so upp aftur, At endanum komu fjöllin í Norra til sjóndar so tætt framman fyrri flogfarið, at piloturin noyddist at venda í skundi, fyrri ikki at fara brótandi heilt inn í tey, So flugu teir móti norðri, alla tíðina við skýggjunum hangandi beint uppi yvi sær, »Grimsstad,« segði telegrafisturin, og Grimsstadsfjórðurin var rómur, »Vit mugu heldur fara at hyggja eitt sindur at Bergen,« segði telegrafisturin: men heldur ikki har var nakar Bismarck, og á heimvegnum skundaði telegrafisturin sær at senda fylgjandi telegramm: Bismarck er ikki at siggia, Hvørki í Grimsstad ella í Bergen, Hetta hendji klokkan 7,5.

Klokkan 7,15 frættist tað í admiralitetinum, »So óglurin er flogin,« segði admiralurin, »og tað eru 30 timar síðan teir sefnast vöru sæddir, Hvussu langt kann hann nú vera komin?« Yvirma-

urinn gjordi ein væl størri boga, »Umleið 750 fjórðingar, sir, Okkurt sovordíð, sum hetta,« — »Eg haldi tað var gott, at Hood fór av stað í gjárkvöldið,« segði admiralurin, »So kann Bismarck also vera ... « hann byrjaði at tekna nær ymisku kósirnar, sum Bismarck kundi halda upp á kortið, »Hann kann gott vera bæði her, her ... og har fyrri tað,« Hann lat fingurin fylgja eina kós, sum fædd innastur í Eystursjógvinn og til Kiel »Og er hann har, so hava vit nýtt 40.000 tons av oliu — nei heldur 60.000 tons — til svarita, blánka onga nyttu, og vit hava givið 20.000 monnum ein finan siglitur fyrri einki, um allur Home Fleet rýmir úr Scapa, og tað kann vera líti at teir gera tað,« Ein bóð komu dettandi úr einum róri, og pappirio varð alt fyrri eitt rætt honum,

»Ja,« segði hann, »Tað heldur Tovey eisini, Hann heldur til havs, Nógvir aðrir vegir, enn Danmarksundio eru at ansa eftir, Hann hevur KING GEORGE V, REPULSE og VICTORIOUS við sær, Tað skuldi verið nokk til at klára BISMARCK, um hann kemur handan vegin,«

Enn meðan hann toað, gjordi Home Fleet seg kláran til at fara til havs, Og beint tá vöru Lütjens, Lindemann og ymiskir aðrir yvirmenn komnir saman í operationir-rúmuna á Bismarck; á borðinum lá eitt kort yvir Norðuratlan-shavið, hvar kósina hjá Bis-

marck higartil var avmerkt, »Eg kann framvegis ikki siggia, at tað skuldi verið neyðugt at fara heilt norður til Danmarkssundið,« segði Lindemann, »Hinir vegirnir eru betri og nærri, Latum okkum vinda nú,« — »Sýnið er framvegis ringt, harra admiralur,« segði ein yvirmaður, Ein og hvør kundi vissa seg um hetta við bert at hyggja út gjøgnum vindvegnað, Tað var so at siga eingin sjónarringur, og Bismarck varð blakaður her og har, »Teir hava sikkurt krússarar á varðhaldi allastaðni, sjálvt um flúgvavar ikki kunnu fara upp,« segði ein annar yvirmaður, — Seinastu U-báts tíðindini frá Gronlandi siga, at isurin strekkir seg heilt til 60 fjórðingar norður úr Íslandi,« segði ein triði, »og so eru minur hinumegin, Ein einkult-ur krússari kann verja eina kanál, sum er 20 fjórðingar breið, sjálvt tá ið sýnið er rættuliga ringt,« Meðan teir tosaðu komu eini bóð flúgvandi úr einum róri, Ein yvirmaður opnaði tey, og rætti tey til »sabscheffin,« »Frá Berlin, harra admiralur,« segði hesin, »Eitt breyskt fregnarflogfar fleg yvir Grimsstad og Bergen klokkan 19, Sýnið var tá í staðum gott, og teir kundu úttan íva siggia, at vit ikki vöru har,« Allir hugdu at urinum, og síðan at kortinum, »Stað- chefurin« tók passarin, »Teir söu okkum í Grimsstad klokkan 13 í gjár, Tað eru 30 timar síðan, Vit fóru á m'dná't, B'tir hvat teir hava kunnað roknað út kunnu vit

also vera her ... « hann setti eitt merk í kortinum 250 fjórðingar longur frammi, »... men í veruleikanum er vit her,« — »Ja,« segði Lütjens, »Hava vit onki fingið at vita um, hvat ið bretar hava gjørt?« — »Nei, harra admiralur, Tað er ringt at fáa nakad at vita úr Bretlandi, og sýnið hevur verið líka ringt hjá okkum, sum hjá teimum,« »Eg kann ikki trúgva at Bretar eru farnir, fyrr enn teir hava fingið hetta seinstað at vitá,« segði Lütjens, »Allur Home Fleet var nærhendis Bretland, tá vit fóru til Norra, Nú fara teir sikkurt av stað, Teir kunnu aldri koma fram til Danmarkssundið í rættari tíð, men teir kundu komið framá okkum her nærhendis Foroyum, Min meining er tí tann, at vit skulu seta kósina móti Danmarkssundinum, Har kemur kanska ein krúss arj, Framá okkum, men hann kveistra vit til stóis,« — »Sum tygum vilja, harra admiralur,« (Framhald)

Skulu tit brúka bil

persónkoyring ella skúla-koyring, so ringið til, 2773.

Alexander Dalfoss